

Kompas

Januari 2012

nummer 5

Colofon

Jaargang 3
Nummer 5
Januari 2012

Werkmateriaal met verwerkings-
mogelijkheden voor leidinggevenden en
kinderen van -12 kinderclubs.

Redactie

Mw. P.H. Herweijer, voorzitter
Mw. G.M. de Regt, eindredactie
Dhr. G.M.J. Eikelboom
Mw. M.S.T. Imanse-Van Marion
Mw. J. de Jongh
Dhr. M. Kortleven
Mw. D.J. Visser
Mw. N.L. van Wijngaarden-Kersten

Abonnementen

De abonnementsprijs voor
particulieren is € 15 per jaar.
Leidinggevenden van aangesloten
verenigingen ontvangen *Kompas*
gratis. De ledenboekjes zijn bij de
contributie van de vereniging
inbegrepen.

Uitgave

Jeugdbond Gereformeerde
Gemeenten
Postbus 79
3440 AB Woerden
T: (0348) 489948
W: www.jbgg.nl
E: info@jbgg.nl

Van de redactie

Bidden is iets dat kinderen dagelijks doen. Voor het eten, voor en na het slapen gaan en op andere momenten. De Heere Jezus leerde Zijn discipelen het 'Onze Vader' te bidden. Het volmaakte gebed, waarin wij leren hoe God wil dat Hij wordt aanbeden. Maar als het goed is, bidden kinderen ook regelmatig een vrij gebed, waarin ze hun zorgen en blijdschap aan de Heere mogen voorleggen.

De twee schetsen in deze *Kompas* gaan over bidden. In de eerste schets wordt verteld wat het gebed van Nehemia uitwerkte. Hij bad niet voor zichzelf, maar voor de opbouw van Jeruzalem, voor de dienst van God. Nehemia was er zeker van dat de Heere zijn gebed hoorde.

De tweede schets is een vertelling over de onbeschaamde vriend, die in een raamwerk is geplaatst van een actuele vertelling. Er komen vragen in naar voren die kinderen kunnen hebben rondom gebedsverhoring. Het werkboekje bij deze schets heeft niet de gebruikelijke indeling van 'weetvragen' en 'praatvragen'. Er is gekozen voor vragen die beide elementen in zich hebben en er zitten ook een paar opdrachten bij.

De commissie *Kompas* wenst jullie goede avonden met dit onderwerp toe.

Gertrude de Regt

Lezen

Nehemia 2: 11-20

Kerntekst

Toen gaf ik hun tot antwoord, en zeide tot hen: God van de hemel, Die zal het ons doen gelukken, en wij, Zijn knechten, zullen ons opmaken en bouwen (Nehemia 2: 20a).

Zingen

Psalm 63: 5 en 7
Psalm 74: 18 en 21
Psalm 79: 5
Psalm 99: 2
Psalm 124: 1, 2, 3 en 4
Psalm 127: 1
Psalm 138: 4

Nehemia bidt

In het paleis van de koning van Babel zit een man in zijn kamer. Zijn gezicht staat verdrietig. Er zit een diepe rimpel boven zijn ogen. Af en toe rolt er een traan over zijn wangen. Dan buigt hij zijn hoofd en vouwt zijn handen.

Wie is die man? De man, die daar zo verdrietig zit, is Nehemia. Hij is een Jood, maar hij is geboren in Babel. Nehemia weet dat hij niet in Babel hoort. God heeft zijn voorvaderen gestraft voor hun zonden en hen naar Babel laten wegvoeren. Toen de koning gezegd had dat de Joden vrij waren om terug te gaan naar het land Israël, is Nehemia gebleven. Nehemia heeft in het paleis van de koning een belangrijke baan. Hij is de schenker van de koning. Voordat hij koning Arthahsasta zijn beker wijn geeft, proeft hij eerst zelf. Zo zorgt hij ervoor, dat niemand de koning kan vergiftigen.

Waarom is Nehemia zo verdrietig? Is de koning boos op hem omdat hij zijn werk niet goed heeft gedaan? Nee, dat is het niet. Nehemia heeft bezoek gehad van zijn broer Hanani met een paar vrienden. Hij heeft aan zijn broer gevraagd hoe het is in het land Israël. Of het goed gaat met de mensen, die teruggegaan zijn uit het land Babel en nu weer in het land Israël wonen. Ook heeft Nehemia gevraagd hoe het gaat met de stad Jeruzalem.

Als Nehemia terugdenkt aan het antwoord van Hanani, komen er weer tranen in zijn ogen.

Hanani vertelde een heel verdrietig bericht. Het gaat niet goed met de Joodse mensen, die teruggekeerd zijn. Ze worden door de vijanden, de Samaritanen, bespot en gehaat. De stad Jeruzalem is wel weer voor een groot deel opgebouwd. De tempel is weer hersteld, maar de muren van de stad staan er nog niet. Die liggen in puin. De oude poorten zijn verbrand en er zijn nog geen nieuwe poorten. Iedereen kan zo de stad inlopen. Mensen die helpen met het opbouwen van de stad, maar ook de vijanden kunnen zomaar binnen komen. De wilde dieren lopen 's nachts langs de huizen.

Dat was de boodschap van Hanani. En daarom is Nehemia erg verdrietig. Hij had gehoopt op goede berichten van zijn broer. Nehemia is nog nooit in de stad Jeruzalem geweest. Maar toch is er veel liefde in zijn hart voor die stad. De stad waar de tempel staat. Waar elke dag de offers aan de Heere worden gebracht. Nehemia voelt veel liefde voor het volk van Israël, waarvan de Heere heeft gezegd dat het Zijn volk is. Hij is zo verdrietig, dat hij zelfs niet wil eten. Er is maar één ding dat hij kan doen in dat verre Babel. Dat is bidden. Bidden tot de God van Israël. Hij vouwt zijn handen en vertelt alles aan de Heere. "O Heere," bidt hij, "wilt U toch horen naar mijn gebed. Wij hebben gezondigd. Wij hebben niet verdiend, dat U naar ons luistert. Maar U heeft toch een verbond gesloten met ons, Uw volk Israël? U heeft toch beloofd, dat U voor Uw volk zal blijven zorgen?"

Nehemia gaat met zijn verdriet naar de Heere toe. Zo mag jij ook al je verdriet aan de Heere vertellen. De Heere hoort het gebed van alle mensen. Ook van kinderen. David heeft dat in de psalmen ook gezongen: *Gij hoort het gebed; tot U zal alle vlees komen*. Misschien weet je soms geen oplossing voor je verdriet of het verdriet van andere mensen. Je zou willen helpen, maar je weet niet hoe. Ook dat mag je aan de Heere vertellen. Hij kan zorgen dat er toch een oplossing komt.

Nehemia denkt diep na. Zou er iets gedaan kunnen worden aan die

gebroken muren en verbrande poorten? Zou hij kunnen helpen? Wat zou hij dat ontzettend graag doen! Er komt een mooi plan in hem op. O, als dat eens zou lukken. Wat zou het fijn zijn als hijzelf naar Jeruzalem kan gaan om te helpen de muren te herbouwen. Nehemia vouwt zijn handen. Weer bidt hij tot de Heere. Hij vraagt de Heere of het plan mag lukken.

Er gaat een hele tijd voorbij. Het gezicht van Nehemia staat nog steeds somber. Elke dag moet hij aan de stad Jeruzalem denken. Van zijn plan is nog niets terecht gekomen.

Op een dag moet Nehemia de beker met wijn bij de koning brengen. De koning kijkt hem ineens aan en vraagt: "Waarom kijk je toch zo verdrietig, Nehemia? Je bent toch niet ziek? Ik zie dat je een groot verdriet hebt." Nehemia schrikt. Hij weet dat je bij de koning nooit verdrietig mag kijken. Bij de koning moet je altijd opgewekt en blij zijn. Zal koning Arthahsasta nu boos worden? Zal hij hem wegsturen of misschien wel laten doden? Nehemia kijkt de koning even aan. Hij zal het maar eerlijk vertellen. "O koning, leef in eeuwigheid. Dat ik zo verdrietig ben, heeft een reden. De muren van de stad Jeruzalem zijn nog steeds verwoest. De poorten zijn nog steeds verbrand. En het is nog wel de stad waar mijn vaderen begraven liggen." De koning luistert en vraagt: "Nehemia, wat zou je graag willen?" Nehemia kan het bijna niet geloven. Mag hij aan de koning zijn plan vertellen? Maar zal de koning dat plan goed vinden? Er komt een stil gebed in het hart van Nehemia. De Heere kan ervoor zorgen dat zijn plan lukt. Dat weet hij zeker. Hij vouwt zijn handen niet. Zijn ogen zijn ook niet dicht. Toch bidt hij. Hij roept tot God. Zomaar een zucht.

Is dat ook bidden? Ja, zeker! Het maakt voor de Heere niet uit of je lang bidt of kort. Als het maar een gebed is wat uit je hart komt. Als het maar een eerbiedig gebed is. Bid jij zo ook weleens tot de Heere?

Nehemia bidt. Het is maar een heel kort gebed. Dan vertelt hij zijn plan aan de koning. "Koning, als u het goed vindt, laat mij dan naar de stad Jeruzalem gaan om de muren weer op te bouwen en de poorten weer nieuw te maken." Koning Arthahsasta denkt na. Hij wil Nehemia niet missen. Hij wil Nehemia wel weer graag terug zien. "Hoe lang denk je weg te blijven, Nehemia?" vraagt de koning. Als Nehemia vertelt hoeveel tijd hij denkt nodig te hebben, vindt de koning het goed. Nehemia mag naar de stad Jeruzalem gaan. Hij krijgt zelfs brieven mee, waarin staat dat hij hout mag gebruiken. Hij heeft veel hout nodig om de poorten weer op te bouwen. De baas van de bossen woont vlakbij de stad Jeruzalem.

Wat heeft de Heere zijn gebed wonderlijk verhoord. De Heere zal er voor zorgen dat het plan van Nehemia lukken zal. Zo mag Nehemia een knecht zijn van de Heere, Die ervoor zorgen zal dat de muren weer herbouwd zullen worden!

Het is nacht. De mensen in de stad Jeruzalem slapen. De deuren zitten stevig op slot. Door de straten van de stad gaat een groepje mannen. Het is Nehemia met een paar knechten. Ze zijn op weg naar de poort. Drie dagen geleden is Nehemia in de stad aangekomen. Nu gaat hij kijken hoe het met de poorten en de muren is. Daar komen ze bij de eerste poort. Nehemia voelt aan de stukken van de muur, die nog overeind staan. Hij kijkt goed, waar de poort heeft gezeten. Zo gaat Nehemia met zijn knechten de hele muur langs. Wat valt het tegen! De muur is heel slecht. Zelfs de stukken, die nog overeind staan, zijn slecht. Nehemia kan er zo een stuk van af breken. Er liggen ook veel stukken steen op de grond. Als hij alles gezien heeft, kan hij een plan gaan maken om de muur weer op te bouwen. Nehemia weet het. Dit kan hij niet alleen. Het opbouwen van de muur en de poorten zal alleen lukken als God helpt.

De volgende morgen roept Nehemia de belangrijkste mannen van de stad en de priesters bij elkaar. "Jullie weten dat het niet goed gaat in Jeruzalem," zegt hij. "De stad is verwoest. De poorten zijn met vuur verbrand. Kom, laten we de muren van de stad weer opbouwen, zodat de vijanden ons niet langer kunnen bespotten."

Nehemia vertelt dat de Heere alles zo wonderlijk geleid heeft. Hij heeft ervoor gezorgd, dat koning Arthahsasta het plan van Nehemia goed vond. Nehemia laat de brieven van de koning zien aan de belangrijke mannen van de stad. De Joden kijken elkaar verwonderd aan. Wat is het fijn, dat de Heere een man als Nehemia stuurt. Ze krijgen weer nieuwe moed. Ze zeggen: "Nehemia, je hebt gelijk. We zullen de muren weer op gaan bouwen!"

Door de zonde was de stad Jeruzalem verwoest. Nu worden door Gods goedheid en genade de muren weer opgebouwd. Maar waar de Heere werkt, komen ook vijanden. De duivel kan het niet uitstaan, dat de Heere genadig is. Dan doet hij alles om Gods plannen in de war te sturen. En altijd vindt hij wel mensen, die hem daarbij willen helpen.

Sanballat, de stadhouder van Samaria, hoort van de plannen van Nehemia. Er komt boosheid in zijn hart. Samen met zijn vrienden, Tobia en Gesem, bespotten zij Nehemia en zeggen: “Wat denken jullie wel? Jullie willen zeker in opstand komen tegen de koning!”

Wat is het antwoord van Nehemia? Hij zegt: *God van de hemel, Die zal het ons doen gelukken en wij Zijn knechten zullen ons opmaken en bouwen.*

Hoor je wat Nehemia zegt? Nehemia vertrouwt op de Heere. Dat geeft hem kracht en moed om deze vijanden antwoord te geven. “De Heere zal geven dat het ons lukt,” zegt hij. Als je zó op de Heere vertrouwt, mag je Zijn zegen en hulp verwachten. Ook als je iets heel moeilijks moet doen. Of als je iets niet ziet zitten. Vertrouw niet op prinsen, zegt de Heere, maar stel al je vertrouwen op Mij!

De Israëlieten worden aan het werk gezet. Overal bij de muur zijn mannen aan het werk. Het puin wordt opgeruimd. Daarna kan de muur weer opgebouwd worden. Nehemia gaat overal kijken hoe het gaat. Soms helpt hij mee. Een andere keer spreekt hij de mannen moed in om door te gaan.

Sanballat, Tobia en Gesem blijven proberen om de herbouw van de muur te stoppen. Elke keer bedenken ze boze plannen. Ze bespotten de mensen, die aan het bouwen zijn. Een andere keer dreigen ze met een leger te komen. Weer een andere keer proberen ze Nehemia bij de bouw van de muur weg te halen. Het komt zelfs zo ver, dat de bouwers in hun ene hand een zwaard hebben om te kunnen vechten als de vijanden komen. Hun andere hand gebruiken ze om te bouwen.

Alle boze plannen mislukken. Waar gewerkt wordt in vertrouwen op de Heere, geeft Hij genade om door te gaan. Na twee en vijftig dagen is de muur klaar. Het plan van Nehemia is gelukt. Niet door hemzelf. Maar God van de hemel, Die heeft er voor gezorgd dat de muur af is.

Nehemia leefde dicht bij de Heere. Weet je hoe je dat kan zien? Elke keer als er zorgen waren, ging hij bidden tot de Heere. Hij vroeg de Heere om hulp. Hij vertrouwde er ook op dat de Heere er voor zou zorgen, dat de poorten en muren weer opgebouwd zouden worden.

Ken jij de Heere ook, net als Nehemia? Als je zorgen of verdriet hebt, als er ziekte is in je familie, als het leren op school niet lukt, als niemand je vriend of vriendin wil zijn; dan mag je al je zorgen en verdriet aan de Heere vertellen. Dat deed Nehemia ook. Dan wil de Heere luisteren en helpen op Zijn tijd. Vraag maar aan de Heere of Hij jou wil leren alleen op Hem te vertrouwen!

Aantekeningen bij de tekst

Nehemia 2

- Vers 1 *Nisan*: de maanden maart/april
Nooit treurig: voor alle hovelingen gold de eis de koning een opgewekt gezicht te laten zien.
- Vers 2 *vreesde ik*: Nehemia was bang voor boosheid van de koning vanwege zijn droevige gezicht.
- Vers 4, 5 *toen bad ik tot God van de hemel. En ik zeide tot de koning*: een duidelijk voorbeeld van een zucht, een schreeuw tot God, wat ook een gebed is.
- Vers 6 *een zekere tijd*: hoelang Nehemia heeft voorgesteld, is niet bekend. Het is twaalf jaar geworden.
- Vers 7 *brieven*: bewijzen dat Nehemia met goedkeuring van Arthahsasta gestuurd is.
- Vers 12 *des nachts*: als hij zijn plannen gelijk verteld had, zouden de vijanden meteen gekomen zijn.
- Vers 15 *brak aan de muur*: hij onderzocht de muur, betastte die.

Achtergrondinformatie

Nehemia

De naam Nehemia betekent ‘de HEERE troost’. Nehemia was schenker aan het hof van Arthahsasta. Hij had een belangrijke en vertrouwelijke functie en was vaak dicht bij de koning. Hij moest zorg dragen

voor het proces van druiven tot wijn. Elke dag moest hij de wijn voorproeven om te bewijzen dat de wijn niet vergiftigd was. Het was een functie waarin hij elke dag in levensgevaar verkeerde. Nehemia was één van de achtergebleven Joden in Babel.

Terugkeer naar Israël

In het jaar 538 voor Christus heeft koning Kores verlof gegeven aan de Joden om terug te keren naar het land Israël. Deze eerste terugkeer was onder leiding van de hogepriester Jozua en Zerubbabel en de profeten Haggai en Zacharia. Door hen is de tempel weer opgebouwd en ingewijd.

In het jaar 458 voor Christus was er de tweede terugkeer onder leiding van Ezra. Ezra komt diep verval tegen onder de teruggekeerden. Hij wil graag de muur herbouwen, maar de vijanden benauwen het volk. De vijanden sturen bericht naar Perzië en zeggen dat er opstand komt onder de Joden. Het werk komt stil te liggen. Deze tijd duurt dertien jaar.

Hierna begint de geschiedenis van Nehemia bij koning Arthahsasta.

Koning Arthahsasta

Deze koning regeerde van 465-424 voor Christus. Hij was een goedmoedig man, die makkelijk te leiden en te beïnvloeden was. In zijn twintigste regeringsjaar heeft hij Nehemia toestemming gegeven naar Jeruzalem te gaan, om de muren van de stad op te bouwen.

Sanballat en Tobia

Sanballat was stadhouder van Samaria. Nehemia spreekt hem nooit zo aan, maar noemt hem 'de Horoniet'. Dat was waarschijnlijk de plaats, waar hij vandaan kwam.

Tobia hoorde tot een van de voornaamste geslachten van de Ammonieten. Nehemia noemt hem 'knecht' of 'slaaf'. Vanaf het begin zijn Sanballat en Tobia vijanden van Nehemia. Soms wordt er nog gesproken over Gesem, de Arabier.

Antwoorden bij het ledenblad

Weet je het nog? -10

1. Babel (b)
2. Hanani (a)
3. Hij was schenker (c)
4. Dat hijzelf naar Jeruzalem gaat om de muur te herbouwen (b)
5. De muur bekijken (c)

Om over te praten -10

1. a. Jozef bij de Farao. Daniël bij koning Darius en koning Kores. Esther bij koning Ahasvéros.
b. Jozef werd onderkoning. Daniël werd heerser over het land van Babel. Esther werd koningin.
c. Jozef moest onderkoning worden, zodat zijn familie in het land Gosen mocht komen wonen. Daniël mocht voorspoed hebben aan het hof, zodat er een besluit mocht uitgaan naar alle volkeren, dat men groot ontzag moest hebben voor de God van Daniël.
Esther moest koningin worden, zodat het volk van Israël gespaard zou blijven.
2. a. Nehemia bracht zijn zorgen en verdriet bij de Heere. In alle dingen zocht hij de Heere in het gebed.
b. Een heel bekend psalmvers is Psalm 81: 12. Andere voorbeelden: Psalm 123, Psalm 34: 3. En er zijn veel psalmen die op zichzelf een gebed zijn.
c. De kinderen mogen al hun zorgen en verdriet aan de Heere vertellen. Dan wil de Heere luisteren en helpen op Zijn tijd.
3. a. Nehemia voelde zich erg verdrietig na de woorden van zijn broer Hanani
b. Hij weende. Hij hilde. En hij ging vasten en bidden.
c. Hij ging naar de Heere.
d. Dat ook de kinderen met al hun verdriet en zorgen naar de Heere toe mogen gaan.

4. De Heere hielp Nehemia om naar Jeruzalem te kunnen gaan. De Heere hielp Nehemia en zijn knechten ook toen de vijanden elke keer weer het werk aan de muren en poorten probeerden te stoppen.

Puzzel -10

God van de hemel, Die zal het ons doen gelukken en wij, Zijn knechten zullen ons opmaken en bouwen.

Weet je het nog? +10

1. Arthahsasta (a)
2. Babel (c)
3. De muren en poorten (b)
4. Sanballat, Tobia en Gesem (a)
5. Twee en vijftig (b)

Om over te praten +10

1.
 - a. Een schietgebed.
 - b. Dat je gebed uit je hart komt. Dan maakt het niet uit of het een kort of lang gebed is.
 - c. Je mag om alle tijdelijke dingen bidden. Het belangrijkste gebed is, of de Heere in ons hart wil komen wonen en werken.
2. Vraag en antwoord 117 van de Catechismus.
Vraag 117: Wat behoort tot zulk een gebed, dat Gode aangenaam is en van Hem verhoord wordt?
Antwoord 117: Eerstelijk, dat wij alleen den enige ware God, Die Zich in Zijn Woord ons geopenbaard heeft, om al hetgeen dat Hij ons geboden heeft te bidden, van harte aanroepen. Ten andere, dat wij onzen nood en ellendigheid recht en grondig kennen, opdat wij ons voor het aangezicht Zijner majesteit verootmoedigen. Ten derde, dat wij deze vasten grond hebben, dat Hij ons gebed, niettegenstaande wij zulks onwaardig zijn, om des Heeren Christus' wil zekerlijk wil verhoren, gelijk Hij ons in Zijn woord beloofd heeft. Het gaat dan om het aanroepen van de enige ware God, om het grondig kennen van onze nood en ellendigheid en het geloof dat hij ons om Christus wil wil verhoren.
3. Er kan gespot worden met het naar de kerk gaan, niet mee mogen doen met bepaalde dingen, kleding, enzovoort.
4.
 - a. Nehemia mocht in zijn hart geloven dat de Heere er voor zou zorgen dat de poorten en muren weer opgebouwd zouden worden. Nehemia gelooft wat de Heere zegt!
 - b. Door al de zorgen en het verdriet aan de Heere te vertellen, te geloven in het Woord van de Heere en te vertrouwen dat de Heere op Zijn tijd wil helpen.

Puzzel +10

De naam Nehemia betekent: De HEERE troost.

Lezen

Lukas 11: 1-13

Kerntekst

En Ik zeg u: Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden
(Lukas 11: 9).

Zingen

Psalm 66: 10

Psalm 81: 12

Psalm 123: 1

Psalm 138: 3

Psalm 141: 1 en 2

Psalm 145: 6

Het Gebed des Heeren

Leer ons bidden

Vertelschets

Bim bam, bim bam... De klok van de kerk luidt. Over de stoep lopen Sjoerd, zijn vader en zijn broers, Mark en Wilfred. Het is druk op straat. Er rijden kerkgangers, maar ook andere mensen. Fietzers, auto's, bussen en vrachtwagens. Want het is geen zondag vandaag. Het is woensdag. Biddag.

De moeder van Sjoerd is er niet bij. Ze is thuisgebleven bij Marthe, zijn zusje van twee. Marthe is ziek, al meer dan een half jaar. De laatste tijd ging het beter met haar, maar toen ze vorige week in het ziekenhuis bij de dokter kwamen, was de ziekte weer terug...

Een eindje voor hen loopt Daan, een jongen uit zijn klas. Met zijn vader, moeder, broers en zusjes. Even voelt Sjoerd zich jaloers. Bij hen is er niemand ziek. Zij kunnen met z'n allen naar de kerk. Of een dagje weg. Bij Sjoerd is er bijna geen zondag dat ze met z'n allen naar de kerk gaan. Marthe is te ziek om naar de crèche te kunnen. En een dagje weg? Soms een paar uurtjes, als het goed gaat met Marthe. Langer houdt ze het niet vol.

Mag hij dat wel denken? Hij is gezond. Voor Marthe is het veel erger. Als ze eens niet beter wordt...? Sjoerd bidt iedere avond voor haar. Hij vraagt of de Heere Marthe beter wil maken. En of ze een kind van de Heere mag zijn. Dat is het belangrijkste, dat weet Sjoerd wel. Maar het liefste wil hij eigenlijk dat ze beter wordt. Dat alles weer als vroeger wordt en dat ze niet meer zo vaak naar het ziekenhuis hoeven. Maar zou het helpen? Toen het beter ging, dacht hij dat de Heere hun gebed had verhoord. Maar nu is ze weer ziek.

Ze lopen de kerk in en Sjoerd schuift naast zijn vader in de bank. Hij zoekt in zijn Bijbel op wat er straks gelezen wordt. Op het bord voorin de kerk staat: Lukas 11: 1-13. Als Sjoerd het heeft gevonden, ziet hij dat het over bidden gaat. Natuurlijk, want het is biddag. Hij zoekt ook de psalm op die ze straks gaan zingen. Psalm 123: 1. Die kent hij. Hoor, de organist speelt de melodie van die psalm.

Even later stopt het orgel. De kerkenraad komt binnen. Het wordt stil in de kerk. Alle mensen bidden zacht voor zichzelf. Hij heeft wel eens gevraagd aan zijn vader wat je dan eigenlijk moet doen. Toen zei zijn vader dat je mag bidden of de Heere de dominee wil leiden door Zijn Heilige Geest. En of Gods Woord voor jou en andere mensen tot zegen mag zijn.

Als Sjoerd zijn ogen open doet, gaat de dominee de preekstoel op. Sjoerd doet zijn ogen weer dicht. De dominee bidt om de hulp van de Heere in deze kerkdienst.

Als ze gezongen hebben, leest de ouderling het gedeelte uit de Bijbel. Sjoerd leest mee. Het gaat over de Heere Jezus en Zijn discipelen. De discipelen wisten niet goed hoe ze moesten bidden. Daarom vroegen ze aan de Heere Jezus om het hen te leren. De Heere Jezus leerde hen het 'Onze Vader'. Dat kent Sjoerd uit zijn hoofd.

Dan wordt het weer stil in de kerk. De dominee gaat bidden. Dat duurt vaak lang, vindt Sjoerd. Zijn gedachten dwalen wel eens af onder het gebed. Maar nu let hij op. Want zijn vader en moeder hebben voorbede gevraagd voor Marthe. Omdat de ziekte weer terug is. Eerst bidt de dominee of de Heere hen allemaal een echte biddag wil geven. Of de Heere hen Zelf bidden wil leren. "Want," zegt de dominee, "van

onzelf kunnen wij niet bidden zoals het behoort.” Sjoerd moet weer aan Marthe denken. Zou hij niet goed hebben gebeden? Is Marthe daarom weer ziek?

Hoor, nu gaat de dominee bidden voor de zieke mensen. En ja, hij bidt ook voor Marthe. Of de Heere haar beter maakt. Maar bovenal, of de Heere haar een hart geeft dat Hem liefheeft. “Want,” zegt de dominee, “dan alleen is het wel, voor tijd en eeuwigheid.” Dat laatste wil Sjoerd eigenlijk niet horen. Hij begrijpt wel wat de dominee bedoelt. Maar de eeuwigheid, die is voor Marthe hopelijk nog heel ver weg...

Als ze weer hebben gezongen, leest de dominee de tekst voor waarover hij gaat preken. Sjoerd schrijft hem op in zijn notitieboekje. Het is Lukas 11: 9. *En Ik zeg u: Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden.*

De dominee vertelt. Het is een gelijkenis van de Heere Jezus.

“Het is nacht. Iedereen slaapt. Maar rond middernacht wordt er bij een huis op de deur geklopt. De bewoner van het huis gaat naar de deur. Hij kijkt voorzichtig wie daar is. Dan doet hij de deur helemaal open. Het is zijn vriend, die midden in de nacht aanklopt. Hij woont ver weg, dus hij heeft een verre reis gemaakt. Wat zal zijn vriend honger hebben na zo’n lange reis! Hij kijkt in de keuken. Maar... het brood is op. En ander eten is er ook niet. Er is niets om zijn onverwachte gast voor te zetten. Wat schaamt hij zich. Hij kan zijn vriend toch niet met een lege maag naar bed laten gaan? De man pakt zijn overkleed en gaat de straat op. Hij gaat op zoek naar brood om aan zijn gast te geven. Waar zal hij dat vinden? Hij heeft een goede vriend in de buurt. Misschien kan die hem helpen.

Als hij bij het huis van zijn vriend komt, ziet hij dat de deur dicht is. Het is donker binnen. Even aarzelt de man. Moet hij hier iedereen wakker maken voor een paar broden? Maar dan klopt hij toch op de deur. Hij vraagt het niet voor zichzelf, hij vraagt het voor zijn gast. Heeft God niet gezegd dat hij zijn naaste lief moet hebben als zichzelf?

Binnen klinkt gestommel. ‘Wie is daar?’ klinkt het. ‘Ik ben het,’ zegt de man en hij noemt zijn naam. ‘Leen mij alsjeblieft drie broden; want mijn vriend is na een lange reis bij mij gekomen en ik heb niets om hem voor te zetten’.”

De dominee wacht even. “Wat zou die vriend nu doen? Wat denk je, jongens en meisjes? Zou hij zijn vriend willen helpen? Of zou hij zeggen: *Doe mij geen moeite aan; de deur is nu gesloten, en mijn kinderen zijn met mij in de slaapkamer; ik kan niet opstaan om u te geven.* Nee, zegt de Heere Jezus. Als hij het niet zou doen omdat hij zijn vriend is, dan zou hij het wel doen omdat hij het zo dringend vraagt. Hij zal opstaan en hem zoveel brood geven als hij nodig heeft.

Deze vriend is een voorbeeld voor ons. Voor u, voor jou en voor mij. In de Bijbel wordt hij een ‘onbeschaamde’ vriend genoemd. Dat betekent: een vrijmoedige vriend. Hij voelt zijn nood. God vraagt van hem dat hij zijn naaste helpt. Maar hij kan het niet. Hij heeft niets om te geven. En wat doet hij dan? Hij denkt niet: laat dan maar zitten, ik kan er ook niets aan doen. Nee, hij bidt, hij zoekt en hij klopt. Hij gaat op zoek naar brood. En hij klopt vrijmoedig op de deur, ook al is het midden in de nacht en zit de deur dicht. Hij smeekt zijn vriend hem te helpen. Zo wil de Heere dat wij ook doen. Misschien zijn er wel grote mensen of kinderen in de kerk die nood hebben. Iets waar ze mee zitten. Iets waar ze zich zorgen over maken. Dat kan van alles zijn. Ziekte, rouw, of iets anders. Ik hoop, dat het ook een zorg is om je ziel. Een verlangen dat het weer goed met de Heere mag worden.

De Heere Jezus geeft een belofte: *Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een ieder die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, die zal opengedaan worden.*

Bidt. Jongens en meisjes, wat doe je als je bidt? Heb je een echte zorg, een echte nood, zoals deze man? Breng die maar bij de Heere. Dat mag op deze biddag. Maar het mag ook midden in de nacht. Bij de Heere kom je nooit ongelegen. Zeg maar: ik sta met lege handen, maar U kunt ze vullen. Ik weet niet hoe het moet, maar U weet het wel. Geloof je dat de Heere je hoort? Maar ook: geloof je dat Hij weet wat goed is?”

Weet je Wie dat echt geloofde? De Heere Jezus. Hij bad in de hof van Gethsemané: *Vader, Uw wil geschiede.* De Vader wist wat goed was. De Heere Jezus wist het ook. Hij zou lijden en sterven. Hij zou de weg tot God weer vrijmaken, zodat zondige mensen door het gebed tot de Heere mogen komen. En daarom kan de Heere Jezus zeggen: *Bidt, en u zal gegeven worden.* Dat hebben wij niet verdiend. Dat heeft Hij verdiend. En daarom mogen wij tot God bidden. Om Jezus’ wil.

De dominee kijkt rond. De mensen luisteren aandachtig. Het is stil in de kerk. Sjoerd zuigt nadenkend op zijn snoepje. Hij rolt het papiertje tussen zijn vingers heen en weer. De dominee gaat verder met

het uitleggen van de tekst. Sjoerd hoort niet alles meer. Hij denkt aan Marthe. Hij gelooft dat de Heere haar beter kan maken. De Heere kan toch alles? En natuurlijk weet de Heere wat goed is. Maar zou Hij het dan niet goed vinden dat Marthe beter wordt? Dat kan hij zich niet voorstellen. Dan zegt de dominee 'Amen'. De preek is afgelopen. De dominee doet nog een kort gebed. Ze zingen nog een psalmversje. Dan is de kerk uit.

Als ze thuiskomen, heeft mama koffie gezet. Sjoerd krijgt een glas limonade en een lekker stuk van de appeltaart die mama zelf heeft gebakken. Dat kan ze heel goed! Mama heeft meegeluisterd door de kerktelefoon. Ze heeft niet alles gehoord. Soms moest ze Marthe even helpen. Ze praat met papa over de preek. Sjoerd voert Marthe stukjes van zijn appeltaart. Ze vindt appeltaart heel lekker. Marthe kruipt bij hem op schoot en probeert iedere keer het vorkje naar haar mond te trekken als Sjoerd er een stukje taart aan prikt. "Om de beurt," zegt Sjoerd.

"Hebben jullie ook geluisterd, jongens?" vraagt mama. Ze knikken alle drie. "Het was een makkelijke tekst hè," zegt mama. "Die kennen jullie wel." "Maar niet echt een makkelijke preek," zegt Sjoerd. Mama kijkt hem aan. Er zit een rimpel in haar voorhoofd. "Waarom niet?" vraagt ze. "Nou eh... dat kan de dominee makkelijk zeggen: *bidt en u zal gegeven worden*. Maar dat is toch niet altijd zo?" "Hoezo niet?" vraagt papa. "Nou, wij hebben al heel vaak gevraagd of Marthe beter wordt, maar nu is ze weer ziek." Het is even stil. "Het zijn ook niet de woorden van de dominee," zegt mama, "het zijn de woorden van de Heere Jezus. Zou Hij liegen, denk je?" Sjoerd schudt langzaam zijn hoofd. Nee, dat kan niet. "Maar toch snap ik het niet," zegt hij. "Je krijgt toch niet altijd waar je om vraagt?"

"Hoe zou dat komen?" vraagt papa. Sjoerd haalt zijn schouders op. "Omdat wij niet goed kunnen bidden," zegt Mark, "dat zei de dominee." "Maar waarom zegt de Heere Jezus dan dat we moeten bidden, als we het toch niet kunnen?" zegt Sjoerd. Hij klinkt een beetje boos. "Dat heb je vanmorgen ook gehoord, Sjoerd," zegt papa. "De Heere wil ons Zijn Heilige Geest geven. Die leert ons te bidden zoals de Heere het wil." Sjoerd kijkt naar beneden. Hij heeft niet zoveel meer van de preek gehoord. Hopelijk heeft papa dat niet gemerkt. "En dan?" zegt Sjoerd. "Krijg je dan alles wat je vraagt?" "Dan krijg je alles wat je vraagt," zegt papa. "Want dan wil je graag krijgen wat de Heere goed voor je vindt." "Maar vindt de Heere het dan niet goed dat Marthe beter wordt?" "Dat hopen wij wel. Maar dat weten wij niet. De Heere kan wel eens iets goed vinden dat voor ons heel moeilijk is." De stem van papa klinkt zacht als hij dat zegt.

Sjoerd steekt het laatste stukje appeltaart in zijn mond. Het is wel waar wat papa zegt. Maar toch vindt hij het moeilijk. Hij trekt Marthe op zijn rug. "Kom, ik ben een paard." "Voorzichtig hè," zegt mama. "Eigenlijk moet ze alweer naar bed. Ze heeft weinig geslapen vannacht."

Na het eten pakt papa de Bijbel. Hij leest het gedeelte dat ze vanmorgen in de kerk ook hebben gelezen. Dan geeft mama nog een psalmversje op. Het is een versje dat ze ook in de kerk hebben gezongen.

De HEER' is recht, in al Zijn weg en werk;
Zijn goedheid kent in 't gans heelal geen perk.
Hij is nabij de ziel die tot Hem zucht;
Hij troost het hart dat schreiend tot Hem vlucht;
Dat ongeveinsd, in 't midden der ellenden,
Zich naar Gods troon met zijn gebeën blijft wenden;
Hij geeft de wens van allen die Hem vrezen;
Hun bede heeft Hij nimmer afgewezen.

Sjoerd broemt het zachtjes mee. Hij zingt niet meer zo hard, de laatste tijd. Maar toch wordt hij er van binnen rustig van. De Heere is er. Op Hem mag je vertrouwen. Al begrijp je het niet.

Na de vertelling

In de vertelling is Lukas 11: 11-13 niet verder uitgewerkt, omdat dit teveel extra stof geeft die uitgelegd moet worden. Het is mogelijk deze verzen na de vertelling met de kinderen te bespreken, als een soort verwerking. Dat kan op de volgende manier:

- Lees samen Lukas 11: 11-13. Voer dan met de kinderen een gesprekje, bijvoorbeeld aan de hand van de volgende vragen.

- Wat zou de Heere Jezus met deze verzen willen zeggen?
Als een aardse vader, die zondig is, zijn kind geeft dat goed voor hem is, dan zal de hemelse Vader Zijn kinderen zeker dingen geven die goed voor hen zijn.
Wij mogen erop vertrouwen dat de Heere weet wat goed voor ons is. En dat Hij dat zeker zal geven als wij daarom bidden.
- Hoe kun je weten of je om iets bidt dat goed voor je is?
Je mag om alles vragen wat niet in strijd is met wat de Heere in Zijn Woord zegt. Je mag daar vrijmoedig om bidden, maar je moet wel bedenken dat je er geen recht op hebt. Alles wat je krijgt, is genade. Onverdiend.
Wij kunnen ook niet altijd beoordelen of iets goed is voor ons. Dat komt omdat wij zelf zondige mensen zijn. De Heere kan wel eens wachten met iets te geven, of iets anders geven dan waar wij om vragen. Zoals een vader dat beter kan beoordelen dan zijn kind, zo kan de hemelse Vader dat beter beoordelen dan Zijn kinderen. We mogen de Heere daarin vertrouwen.
- Waarom is de Heilige Geest het beste dat de Heere kan geven?
Omdat we zonder de Heilige Geest niet kunnen bidden en dus ook geen goede gaven van God kunnen ontvangen. Wie zonder de Heilige Geest leeft, mist alles, al lijkt hij rijk.

Aantekeningen bij de tekst

Lukas 11: 1-13

- Vers 1 *in een zekere plaats:* ergens onderweg. Jezus was met Zijn discipelen op weg naar Jeruzalem.
was biddende: al is Jezus de Zoon van God, toch bidt Hij ook Zelf tot Zijn Vader in de hemel. Als mens had Hij Zijn hemelse Vader nodig.
Leer ons bidden: de discipelen vragen om een richtlijn voor hun gebed, zoals Johannes de Doper die ook aan zijn volgelingen gaf.
- Vers 5 *leen mij drie broden:* geef mij drie broden. De vriend zegt dit waarschijnlijk met de bedoeling later weer drie broden terug te geven.
- Vers 7 *die vanbinnen:* de eigenaar van het huis, waar de vriend aanklopt.
- Vers 8 *om zijn onbeschaamdheid:* omdat hij op zo'n ongelegen tijdstip zo dringend aanhoudt. Dat wordt door mensen vervelend gevonden, maar voor God maakt het tijdstip geen verschil.
- Vers 10 *Want een iegelijk die bidt...:* dat wil zeggen ieder die bidt door het geloof en naar Gods wil. Deze aansporing is ontleend aan de gelijkenis van de onbeschaamde vriend.
- Vers 12 *schorpioen:* een spinachtig dier met een gepantserd lijf en een giftige angel. Een steek van een schorpioen is zeer pijnlijk en kan zelfs dodelijk zijn. De grootte van een schorpioen varieert van enkele centimeters tot wel twintig centimeter.
- Vers 13 *boos:* zondig, in staat tot slechte dingen.

Achtergrondinformatie

Opbouw tekstgedeelte

In het Bijbelgedeelte van Lukas 11: 1-13 gaat het over bidden. Het gedeelte bevat verschillende onderdelen:

Het Onze Vader als voorbeeld van een goed gebed

De gelijkenis van de onbeschaamde vriend

De belofte van verhoring van het gebed

De verzekering dat God ons op het gebed geeft wat goed is, door de vergelijking met een vader en een kind.

Het Onze Vader

In het Onze Vader geeft Jezus een voorbeeld van een gebed. Het begint met de aanspraak 'Onze Vader, die in de hemelen zijt'. De Heidelbergse Catechismus zegt hierover: "Waarom heeft ons Christus geboden God alzo aan te spreken: Onze Vader? Antwoord: Opdat Hij van stonde aan, in het

begin van ons gebed, in ons de kinderlijke vreze en toevorrecht tot God verwekke, welke beide de grond van ons gebed zijn, namelijk, dat God onze Vader door Christus geworden is, en dat Hij ons veel minder afslaan zal hetgeen dat wij Hem met een recht geloof bidden, dan onze vaders ons aardse dingen ontzeggen.”

Dan volgen er drie beden, die eigenlijk uitroepen zijn: Uw naam worde geheiligd, Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiede. Daarin klinkt het verlangen naar de komst van het volmaakte rijk van God. Gods kinderen zijn echter nog onderweg: ze zijn pelgrims op de aarde. Onderweg hebben ze nodig: dagelijks voedsel, vergeving van zonden en bescherming tegen de boze, de satan en het eigen zondige hart. Het gebed eindigt met drie lofprijzingen: Uw is het koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid. God is machtig om deze dingen te geven, tot de eer van Zijn naam. Het gebed eindigt met het woordje ‘Amen’. “Het zal waar en zeker zijn. Want mijn gebed is veel zekerder van God verhoord, dan ik in mijn hart gevoel dat ik zulks van Hem begeer.”

De gelijkenis van de ‘onbeschaamde’ vriend

In het gebed gaat het om een kinderlijke vrees en vertrouwen op God. Om dit duidelijk te maken, vertelt Jezus een gelijkenis over een ‘onbeschaamde’ (dat is: vrijmoedige) vriend.

De vriend die aanklopt in Lukas 11: 5 heeft te middernacht nog bezoek gekregen van een bekende die onderweg is. Dat was in Israël geen ongewone situatie. Er waren weinig plaatsen om onderweg te kunnen eten of overnachten. Herbergen hadden vaak een slechte naam en stonden als onveilig bekend. Vaak werd in een herberg prostitutie als dienst aangeboden. Zo mogelijk brachten reizigers de nacht daarom door bij een bekende.

Gastvrijheid is in de Bijbel iets vanzelfsprekends. Het is een eer en ook een verplichting om gasten goed te ontvangen. De vriend komt daarom om drie broden vragen, zodat hij zeker voldoende zal hebben. Samen de maaltijd gebruiken is een teken van vriendschap.

De vriend komt midden in de nacht niet om iets voor zichzelf vragen. Hij heeft brood nodig om dat een ander voor te kunnen zetten. Het zijn dus geen egoïstische motieven die hem zo vasthoudend maken. God vraagt van hem zijn naaste lief te hebben als zichzelf. Zijn vraag is tot eer van God en uit liefde tot zijn naaste.

Aanhoudend bidden

Bij mensen kun je iets gedaan krijgen door aan te blijven dringen. Het wordt dan gegeven om ervan af te zijn. God geeft ons dingen niet omdat wij zo aandringen, maar omdat het Hem behaagt. Het gebed is het middel om gaven van de Heere te ontvangen. De Heere Jezus wil door deze gelijkenis laten zien dat je bij God nooit ongelegen komt.

De verhoring van het gebed

In aansluiting op de gelijkenis geeft de Heere Jezus in Lukas 11: 9 een belofte van verhoring van het gebed. De vriend:

- bidt. In dit geval een smeekgebed om iets dat hij niet heeft, maar wel nodig heeft. Hij smeekt het vrijmoedig en in vertrouwen. Jezus zegt: *Bidt, en u zal gegeven worden.*
- zoekt. Hij heeft geen brood, maar laat het daarbij niet zitten. Hij gaat op zoek waar het wel te vinden is. Jezus zegt: *Zoekt, en u zult vinden.*
- klopt. Hij klopt aan bij zijn vriend, zelfs al is de deur gesloten en al is het midden in de nacht. Jezus zegt: *Klopt, en u zal opengedaan worden.*

Dit wordt in vers 10 nog eens herhaald: *Want Ik zeg u...* Het geeft aan hoe belangrijk de Heere Jezus dit vindt. Wij kunnen hieruit leren:

- Dat het gebed het middel is waardoor we dingen van God ontvangen. God wil er om gevraagd zijn. We moeten onze mond opendoen.
- Dat wij niet mogen rusten als we de belangrijkste dingen in ons leven nog missen. We moeten op zoek. Wie niet zoekt, zal ook niet vinden.
- Dat wij ons niet mogen laten ontmoedigen door de omstandigheden, zoals een deur die gesloten lijkt, een tijdstip dat ongeschikt is, of andere dingen die tegen ons lijken te zijn.

Het voorbeeld van de vader

In vers 11 geeft de Heere Jezus een voorbeeld van een vader en zijn kind. Hij komt zo terug op het gebed dat Hij Zijn discipelen leerde. In het Onze Vader is Hij begonnen met een eerbiedige aanspraak van de hemelse Vader. Nu trekt Hij de vergelijking met een kind dat zijn aardse vader iets vraagt.

Goede gaven

Brood, vis en eieren maakten deel uit van het dagelijkse voedsel in Israël. Ze zijn gezond voor de mens. Als een kind zijn vader om deze dingen vraagt, zal hij het geen harde steen, giftige slang of gevaarlijke scorpioen geven. Wij mensen kunnen fouten maken en een ander iets geven dat niet goed is. God doet dat niet. Hij weet volmaakt wat goed voor ons is.

De Heere Jezus noemt hier niet zomaar de Heilige Geest als gave. De Heilige Geest is de allergrootste gave die we van God kunnen ontvangen. Door de Heilige Geest ontvangen we alle andere geestelijke gaven.

Antwoorden bij het werkboekje -10

Het 'Onze Vader'

Onze Vader, Die in de hemelen zijt,	Onze Vader, Die in de hemel <i>is</i> .
Uw Naam worde geheiligd.	Uw Naam moet door ons worden <i>beleden</i> .
Uw Koninkrijk kome.	Uw Koninkrijk moet <i>komen</i> .
Uw wil geschiede, gelijk in de hemel als ook op de aarde.	Wat U wilt, moet op de aarde <i>gebeuren</i> , zoals het ook in de hemel gebeurt.
Geef ons heden ons dagelijks brood.	Geef ons <i>elke dag</i> het eten dat wij nodig hebben.
En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.	En vergeef ons onze <i>zonden</i> , zoals wij ook anderen moeten <i>vergeven</i> .
En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.	Bewaart U ons voor <i>de zonde</i> , en verlos ons van de macht van de <i>satan</i> .
Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid.	Want van U is het <i>Koninkrijk</i> , en van U is de <i>kracht</i> , en voor U is alle <i>eer</i> , tot in eeuwigheid.
Amen.	Wat ik heb gebeden, zal <i>waar</i> en <i>zeker</i> zijn.

Een gebed van de Heere Jezus

De Heere Jezus bad vaak tot Zijn Vader in de hemel. Het moeilijkste gebed, maar ook een heel mooi gebed van de Heere Jezus staat in Mattheüs 26: 39.

- Waarom was dit gebed voor de Heere Jezus heel moeilijk?
Omdat de Heere Jezus wist welk lijden Hem te wachten stond. Hij wist dat Hij alleen zo de schuld voor Zijn kinderen kon betalen. Maar Hij wist ook hoe moeilijk het was.
- Waarom is het voor ons heel mooi?
Omdat de Heere Jezus zei: 'Uw wil geschiede', daarom kunnen wij zalig worden.
- Vind jij het moeilijk om te bidden: *Uw wil geschiede*? Waarom?
Het is voor iedereen moeilijk om dit te bidden. Omdat wij het niet altijd eens zijn met hoe de Heere het doet. Omdat wij zelf denken dat we weten wat goed voor ons is.
- Hoe kun je leren dit te bidden?
Je kunt het leren door de Heilige Geest; Die kan je leren bidden. Je kunt het ook leren door de verdienste van de Heere Jezus. Daardoor is het mogelijk dat ook mensen dit bidden.

Bidden met lege handen

Laat de kinderen bij beide handen dingen bedenken. Laat ze bij voorkeur om de beurt iets zeggen zodat ze allemaal aan bod komen. Ze hoeven niet allemaal hetzelfde op te schrijven. De één vindt dit belangrijk, de ander dat. Bespreek het wel samen: Waarom wil je daarom vragen? Waarom hebben wij dat nodig? Als kinderen het moeilijk vinden (misschien m.n. bij de rechterhand), kun je door het stellen van vragen suggesties doen.

Puzzel

Uitkomst van de woordzoeker: *Bid zonder ophouden*.

Antwoorden bij het werkboekje +10

Het 'Onze Vader'

De kinderen kunnen hun eigen woorden gebruiken, hieronder staat een voorbeeld van hoe het zou kunnen.

Onze Vader, Die in de hemelen zijt,	Onze Vader, Die in de hemel <i>is</i> .
Uw Naam worde geheiligd.	Uw Naam moet door ons worden <i>beleden</i> .
Uw Koninkrijk kome.	Uw Koninkrijk moet <i>komen</i> .
Uw wil geschiede, gelijk in de hemel als ook op de aarde.	Wat U wilt, moet op de aarde <i>gebeuren</i> , zoals het ook in de hemel gebeurt.
Geef ons heden ons dagelijks brood.	Geef ons <i>elke dag</i> het eten dat wij nodig hebben.
En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.	En vergeef ons onze <i>zonden</i> , zoals wij ook anderen moeten <i>vergeven</i> .
En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.	Bewaart U ons voor <i>de zonde</i> , en verlos ons van de macht van de <i>satan</i> .
Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid.	Want van U is het <i>Koninkrijk</i> , en van U is de <i>kracht</i> , en voor U is alle <i>eer</i> , tot in eeuwigheid.
Amen.	Wat ik heb gebeden, zal <i>waar</i> en <i>zeker</i> zijn.

Een vrijmoedige vriend

Wat gebeurde er?	Wat leert de Heere Jezus ons daarmee?
De vrijmoedige vriend krijgt een gast. Hij gaat <u>op zoek</u> naar brood om hem voor te zetten.	- <i>lets wat je nodig hebt, moet je zoeken. Je moet er moeite voor doen, je krijgt het niet zomaar. Zo moet jij ook zoeken naar de Heere, tot je Hem hebt gevonden.</i>
Hij <u>klopt midden in de nacht</u> bij zijn vriend aan om hulp.	- <i>Je mag altijd, al is het midden in de nacht, bij de Heere aankloppen. Je mag op ieder moment tot Hem bidden.</i>
Zijn vriend geeft wat hij vraagt, omdat hij zo <u>vrijmoedig aandringt</u> .	- <i>Je mag vrijmoedig tot de Heere bidden, zeker als het gaat om dingen die nodig zijn voor je zaligheid.</i> - <i>Je moet volharden (volhouden) in het gebed.</i>

Een gebed van de Heere Jezus

De Heere Jezus bad vaak tot Zijn Vader in de hemel. Het moeilijkste gebed, maar ook een heel mooi gebed van de Heere Jezus staat in Mattheüs 26: 39.

- e. Waarom was dit gebed voor de Heere Jezus heel moeilijk?
Omdat de Heere Jezus wist welk lijden Hem te wachten stond. Hij wist dat Hij alleen zo de schuld voor Zijn kinderen kon betalen. Maar Hij wist ook hoe moeilijk het was.
- f. Waarom is het voor ons heel mooi?
Omdat de Heere Jezus zei: 'Uw wil geschiede', daarom kunnen wij zalig worden.
- g. Vind jij het moeilijk om te bidden: *Uw wil geschiede*? Waarom?
Het is voor iedereen moeilijk om dit te bidden. Omdat wij het niet altijd eens zijn met hoe de Heere het doet. Omdat wij zelf denken dat we weten wat goed voor ons is.
- h. Hoe kun je leren dit te bidden?
Je kunt het leren door de Heilige Geest; Die kan je leren bidden. Je kunt het ook leren door de verdienste van de Heere Jezus. Daardoor is het mogelijk dat ook mensen dit bidden.

Wie bidt, die ontvangt

Wat betekenen de onderstreepte woorden?

Vrijmoedigheid: dat je al je vragen en zorgen aan de Heere durft te vertellen in het gebed. Dat je de Heere vertrouwt en gelooft dat Hij je wil horen en verhoren, naar Zijn wil.

Bidden naar Zijn wil: dat je in je hart voelt dat wat je vraagt, goed is. Dat het niet in strijd is met wat God in de Bijbel zegt.

Verhoort: dat de Heere geeft waar je om hebt gevraagd, op Zijn tijd en op Zijn manier.

Puzzel

Uitkomst puzzel: *Leer ons bidden.*